

διδασκαλικού διπλώματος (1921) μετέβη εις Βερολίνον πρὸς μετεκπαίδευσιν. Ἐπανελθὼν εις Ἀθήνας εἰργάσθη ἐν τῷ Δημοτικῷ Βρεφοκομίῳ Ἀθηνῶν, τῷ 1928 διωρίσθη ὑφηγητὴς τῆς Παιδιατρικῆς, τῷ δὲ 1935 τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς.

Αἱ κυριώτεραι τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν εἶναι :

- 1) Ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ὑπερτονικῶν διαλυμάτων σακχάρου ἐν τῇ Θεραπείᾳ τῆς βρεφικῆς τοξιναιμίας, 1930.
- 2) Πειραματικὴ ἀφυδάτωσις καὶ γλυκογόνον τοῦ ἥπατος (μετὰ τοῦ καθ. Schiff καὶ Dr Bayer).
- 3) Zur Pathogenese der Ernährungsstörungen bei Säugling, 1925.
- 4) Insulinstudien am Kinde, μετὰ τοῦ Dr. Freise.
- 5) Experimentelle Exsikkose und Kohlehydratsloffwechsel.
- 6) Untersuchungen über den Urobilinstoffwechsel bei Kindern, insbesondere nach Bluttransfusion μετὰ τοῦ καθηγητοῦ Opitz.
- 7) Περιπτώσεις συγγενοῦς ἐλονοσίας, μετὰ τοῦ κ. Α. Τσακαλώτου.
- 8) Ἡ παθολογία τοῦ ἰκτέρου καὶ ἡ σημασία αὐτοῦ ὡς συνδρόμου ἐν τῇ Παιδιατρικῇ, 1927.
- 9) Ἡ ψυχολογία καὶ ἀνατροφή τῆς πρώτης παιδικῆς ἡλικίας, 1927.
- 10) Ἐρευνᾶται ἐπὶ τῶν βιταμινῶν ἐν Ἑλλάδι μετὰ τοῦ κ. Τσακαλώτου.
- 11) Περὶ φυματώσεως τῶν παιδῶν, μετὰ προλόγου τοῦ καθηγητοῦ Α. Czerny, Ἀθήναι 1928.
- 12) Περὶ τῆς σημασίας τῆς φυματικῆς ἀντιδράσεως ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ, 1928.
- 13) Συμβολὴ εἰς τὴν διατροφήν συγγενῶς ἐξησθενημένων βρεφῶν, 1928.
- 14) Ἀνταλλαγὴ τῆς ὕλης καὶ ἀνοσία, δξέωσις καὶ ἀλλεργία, 1928.
- 15) Ὁ Δάγγειος ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ, μετὰ τοῦ κ. Ρουφογάλλη, 1928.
- 16) Συμβολὴ εἰς τὴν τεχνητὴν διατροφήν τῶν βρεφῶν 1929.
- 17) Ἡ διὰ τῆς δξέωσεως Θεραπεία τῆς ἐπιληψίας, 1929.
- 18) Ἡ γονοκοκκικὴ ἀρθρίτις ἐν τῇ βρεφικῇ ἡλικίᾳ μετὰ τοῦ Σ. Ρουφογάλλη, 1929.
- 19) Πειραματικαὶ ἔρευναι ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν ἐνέσεων τοῦ σακχάρου ἐπὶ τῆς ἐναλλαγῆς τῆς ὕλης ὑπὸ φυσιολογικὰς συνθήκας καὶ ἐπὶ πειραματικῆς ἀφυδατώσεως.
- 20) Die Wirkung der Vitamin b auf die chronischen Ernährungsstörungen des Säuglings.

ΕΓΧΕΙΡΗΤΙΚΗ — ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΤΟΜΙΑ

1. **Φώτιος Πανᾶς.** Ὁ κατόπιν ἐπιφανῆς καθηγητὴς τῆς ὀφθαλμολογίας ἐν Παρισίοις, διωρίσθη τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1863 τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἐγχειρητικῆς, ἀλλὰ δὲν ἀπεδέχθη τὴν θέσιν.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ 30 Ἰανουαρίου 1832, ἐσπούδασεν ἐν Παρισίοις καὶ ἐγένετο διδάκτωρ τῷ 1860 γράψας διατριβὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Recherches sur l'anatomie des fosses nasales et des voies lacrymales», εἶτα ἔκτακτος καθηγητὴς (1863) ἐργασθεὶς κατὰ σειρὰν εἰς διάφορα νοσοκομεῖα καὶ τέλος τακτικὸς καθηγητὴς (1879). Ἐγράψα πλείστας ἐπιστημονικὰς ἐργασίας, καταλαβὼν δὲ ὑπέροχον θέσιν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἔξαιρέτως ἐτίμησε τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ἐν τῇ ξένη.

2. **Παῦλος Ἰωάννου.** Ἐγεννήθη ἐν Καστορίᾳ τῷ 1823, ἐνεγράφη δ' ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μετὰ δὲ τὴν ἀναγόμευσιν αὐτοῦ εἰς διδάκτορα (1858) μετέβη εἰς Γερμανίαν καὶ Παρισίους πρὸς εὐρύτερας σπουδὰς. Ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας διωρίσθη ἐν ἀρχῇ μὲν ἔκτακτος (1868), εἶτα δὲ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ἐγχειρητικῆς καὶ Τοπογραφικῆς Ἀνατομικῆς καὶ Ἐπιδημιολογίας (1874). Ἀπὸ τοῦ 1883 ἀνέλαβε καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ νοσοκομείου τῶν Ἀφροδισίων νοσημάτων. Ἀπέθανεν ἐν Πειραιεῖ, ἔνθα διέμενε, τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1897.

